

Gesteld, dierbare mensen, dat er ten tijde van de apostelen in Jerusalem gokbureaux waren geweest, dan denk ik niet dat er velen een hoog bod zouden hebben gewaagd op de kans dat dat groepje doorsnee Galliërs zonder leider een beweging op gang zou brengen die zou uitgroeien tot een van de grote wereldgodsdiensten. De kans dat dat zou kunnen gebeuren moet een op 'n miljoen hebben geleken. Maar het is wel gebeurd. Precies dat is gebeurd. Tegen alle waarschijnlijkheid in is die groep van twaalf mannen, met, grof geschat, vijftig vrienden en sympathisanten, opgestaan, heeft alle angst en beven afgeschud, is de straat op gegaan om aan ieder die wilde luisteren te vertellen dat God Jezus van Nazareth gezonden heeft om de wereld te redden.

Die boodschap, dat gebeuren, is zo onbegrijpelijk dat ze moeilijk te geloven is. Als die boodschap waar is, en wij zijn hier vandaag bij elkaar omdat wij geloven dat ze waar is, Als ze waar is, dan is dat een puur wonder. Menselijk gesproken is het onmogelijk. De machten van deze wereld, de leiders van de volkeren, tot zelfs de machtige keizers van Rome, hebben geprobeerd deze beweging te stoppen. Gedurende drie eeuwen zijn alle strategieën aangewend om de verspreiding van dat getuigenis een 'Halt' toe te roepen. Binnen de kortste keren werden de eerste spraakmakers van de groep gearresteerd en ter dood gebracht, te beginnen met Stefanus de diaken en Jacobus de apostel. En het aantal martelaren heeft in de volgende jaren vele duizendtallen geteld. Maar deze beweging bleek niet te stoppen. De Romeinen hebben de Joodse natie verwoest. Het Romeinse rijk is zelf uiteen gevallen. Maar het Christendom is blijven groeien tot aan de uiteinden van de wereld.

Het is een wonder. Het begon met een wonder. Gods Geest nam bezit van deze volgelingen van Jezus. Met buitengewone beelden hebben ze geprobeerd te beschrijven wat er die morgen is gebeurd. Ze hebben het dan over een geweldige wind die deuren en ramen opengooide. Op een of andere manier blies die hen hun schuilplaats uit en de publieke ruimte in. En er is sprake van vuur dat op ieder van hen is neergedaald en hen de mond opende en hun woorden de harten van hun toehoorders deed raken. Het goede nieuws verspreidde zich als een lopend vuur. Er gebeurde precies het omgekeerde van de torenbouw van Babel. Toen werd de taal van de mensen in verwarring gebracht, terwijl zij nu merkten, dat allen hen niet alleen hoorden, maar ook in hun eigen taal verstonden als zij getuigden van de komst van Gods Koninkrijk.

Pinksteren, dierbare vrienden, is het feest van de nederdaling van de Heilige Geest op die eerste groep 'Jezusmensen'. Daarmee is het het feest van het begin van de Kerk. Onze kerk is niet als een organisatie begonnen, na rijp beraad en goed overleg. Het begon als beweging. De leerlingen waren opgewonden, want ze hadden een opwindend bericht. Hun boodschap was volstrekt nieuw: "God is in Jezus van Nazareth een van ons geworden. Jezus was een mens die leefde voor anderen. Maar onze leiders hebben niet in Hem geloofd, Hem gevangen genomen en de kruisdood doen sterven. God, zijn hemelse Vader, heeft Hem echter niet in vrede in zijn graf laten rusten. God heeft Hem opgewekt en wij hebben Hem levend gezien. Wij zijn zijn getuigen. Maar deze Jezus is niet uit op wraak, integendeel. Iedereen die gelooft dat God in Hem aan het werk is zal vergiffenis krijgen van al zijn of haar zonden, zal nieuw leven vinden en een nieuwe familie: de Jezusmensen."

Dat, lieve mensen, was alles wat de Jezusmensen te bieden hadden. Zij waren niet machtig, hadden geen invloed, geen leger, en geen materieel voordeel in de aanbidding. Hun enige wapen was hun geloof in Jezus en hun liefde jegens alle mensen. Blijkbaar was dat genoeg om de beweging eeuwenlang gaande te houden. Maar de kerk, die op die eerste Pinksterdag is begonnen, bleek al snel een zeer menselijke onderneming te zijn, een beweging van heiligen en zondaars. Hoe groter ze werd, des te sterker werd de bekoring rijk en machtig te worden. Wie de kerkgeschiedenis leest komt heel wat zwarte bladzijden tegen, tijden van diepe decadentie en corruptie. Maar er stonden steeds weer mensen op, vol van Heilige Geest, die de Jezusmensen terug op de koers van hun stichter brachten. Merkwaardig is het dat we de namen van de meeste

zondaars vergeten zijn, terwijl iedereen weet heeft van Maria en Jozef, van Franciscus van Assisi en Theresia van Lisieux, van Antonius van Padua en van Moeder Theresa van Calcutta. Dat zijn de mensen en vele vele anderen door wie de Heilige Geest de beweging gaande heeft gehouden. In hen en in al die gewone mannen en vrouwen, die zorg dragen voor de armen, zieken verplegen, omzien naar eenzamen en onderwijs geven aan de jeugd, in hen wordt "geloven in Jezus en liefde voor alle mensen" dagelijkse werkelijkheid.

Vandaag de dag, lieve vrienden, kun je weddenschappen afsluiten over wat je maar wilt. Zouden er veel gokkers zijn die een hoog bod zouden willen doen op de kans dat onze kerk, die duidelijk een ongunstig imago heeft opgelopen in het oog van het grote publiek, dat die kerk toch weer een beweging wordt die de samenleving weet te inspireren? Menselijk gesproken is die kans erg klein. Maar menselijke oordelen zijn niet noodzakelijk ook Gods oordelen. De Heilige Geest is nog even actief en stimulerend als altijd. Hij staat klaar om de harten van de mensen te raken en in hen het vuur van Gods liefde te ontsteken. Laten wij bidden dat wij hem verwelkomen en ons opnieuw inzetten om een waarachtig christelijk leven te lijden. Dat we ons niet laten ontmoedigen maar zoeken naar nieuwe mogelijkheden om bij te dragen aan die beweging van de Heilige Geest, die ons brengt naar het Koninkrijk Gods, Amen.